

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/51/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6317205979
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6317205979.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a sudcov Mgr. Martina Štubniaka a JUDr. Janky Benkovičovej, v spore žalobcu O. X., narodený XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX Z., toho času bytom D. XX, XXX XX Y., právne zastúpený JUDr. Richardom Piliarom, advokátom, so sídlom Školská 4, 977 01 Brezno, proti žalovanej Y. S., narodenej XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, XXX XX I., právne zastúpenej Matejka & Haluška s. r. o., so sídlom Lazovná 20, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 47 257 415, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Brezno č. k. 9C/27/2017 - 253 zo dňa 16. 12. 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu (I. výrok) a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100% (II. výrok). Zároveň priznal svedkovi C. X., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom Z., t. č. E., Z. 4, L. republika, nárok na svedočné voči žalobcovi v rozsahu 100% (III. výrok).

2. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že žalobca sa pôvodne domáhal voči pôvodne označenému žalovanému X. D., narodenému XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, Z., určenia, že žalobca spolu so svojou manželkou C. X., rod. A., narodenou XX. XX. XXXX (ďalej len „manželka“), trvale bytom ako žalobca sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností vedených Okresným úradom I., odbor katastrálny, pre okres I., obec Z., katastrálne územie Z., zapísaných na LV č. XXXX ako byt č. XX, nachádzajúci sa na 8. poschodí bytového domu súpisne číslo XXX na ulici K., vchod č. XX v podiele 1/1 z celku a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach a spoluvlastníckeho podielu k pozemku o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 64/2992 k celku (ďalej len „nehuteľnosti“) a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že spolu s manželkou mali v roku 2014 viaceré dlžoby a to predovšetkým voči spoločnosti ŽP BYTOS, s. r. o., so sídlom Z.. Nakoľko im hrozila dražba nehnuteľnosti, chceli svoju finančnú situáciu riešiť pôžičkou. Z tohto dôvodu sa žalobca spoločne so svojim synom C. X. stretol s p. O. A. na pošte, ktorý im ponúkol, že im pomôže riešiť ich finančnú situáciu. V nasledujúci deň sa žalobca so svojou celou rodinou dostavil na Mestský úrad v Podbrezovej, kde mali čakať na p. J., ktorý mal vystupovať za realitnú spoločnosť ECO REAL SK, s. r. o., so sídlom Sitnianska 3, Banská Bystrica. Po príchode p. J. žalobca spolu s manželkou vošli na matriku, kde p. J. vytiahol kúpne zmluvy s tým, že ich prišli podpísať. Žalobca spoločne so svojou manželkou si však stále mysleli, že idú podpísať zmluvu o pôžičke alebo záložnú zmluvu na zabezpečenie pohľadávky, a to všetko za účelom pôžičky a uhradenia ich podlžností. Žalobca kúpnu zmluvu mal

podpísať z nevedomosti a jeho manželka ju nevedela ani prečítať, nakoľko má zhoršený zrak a bez okuliarov nemôže riadne čítať. Žalobca uviedol, že s manželkou vôbec nechceli predať nehnuteľnosti, len chceli vyriešiť svoje finančné ťažkosti. Poukázal na to, že pred okresným prebiehalo konanie pod sp. zn. 2C/16/2015 v právnej veci o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy. Predmetné konanie bolo ukončené bez meritórneho rozhodnutia, nakoľko žalobcovia zobrali žalobu späť, lebo došlo k uzatvoreniu nájomnej zmluvy so spoločnosťou ECO REAL SK s. r. o.. Žalobca spoločne s manželkou je toho názoru, že pri uzatváraní kúpnej zmluvy zo dňa 17. 07. 2014 (ďalej už len „kúpna zmluva“) boli uvedení do omylu ohľadne tej skutočnosti, aká zmluva sa uzatvára. Nemali záujem uzatvoriť kúpnu zmluvu, pričom si mysleli, že uzatvárajú záložnú zmluvu resp. zmluvu o pôžičke. Žalobca uviedol, že považuje dvojstranný právny úkon t. j. kúpnu zmluvu za relatívne neplatnú a touto žalobou sa dovoľáva jej neplatnosti, pričom neplatnosť kúpnej zmluvy bude v konaní riešená ako predbežná otázka. Neskôr v priebehu konania doplnil, že s ohľadom na jeho tvrdenia bude potrebné kúpnu zmluvu posúdiť aj z pohľadu, či sa nejedná o absolútne neplatný právny úkon z dôvodov uvedených v § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a to s odkazom na dobré mravy. V prípade, ak sa žalobca úspešne dovoľáva neplatnosti kúpnej zmluvy, tak aj nasledujúce právne úkony sa považujú za neplatné z dôvodu uplatnenia zásady nemo plus iuris ad alium transfere quam ipse habet.

3. Dňa 04. 12. 2018 bolo súdu prvej inštancie doručený návrh žalobcu na zmenu subjektu na strane žalovaného, nakoľko došlo k zmene vlastníctva predmetných nehnuteľností, ktorých vlastníčkou sa stala žalovaná. Okresný súd uznesením č. k. 9C/27/2017 - 120 zo dňa 17. 12. 2018, pripustil zmenu sporovej strany na strane žalovaného tak, že doterajší žalovaný X. D. z konania vystúpil a na jeho miesto vstúpila do konania žalovaná.

4. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 37, § 39, § 40a, § 49a, § 100 ods. 1, § 101, § 588 OZ a § 137 písm. c) CSP.

5. Na základe vykonaného dokazovania a právneho posúdenia súd prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná. Prvoinštančný súd sa v prvom rade zaoberal neplatnosťou kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a jeho manželkou ako predávajúcimi a spoločnosťou ECO REAL SK s. r. o. ako kupujúcim. Mal za to, že tvrdenia žalobcu o tom, že spolu s manželkou vedome nikdy nepodpisovali kúpne zmluvy sa v konaní preukázali ako nepravdivé. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že žalobca a jeho manželka vedeli, že podpisujú kúpnu zmluvu, pričom všetky dokumenty vybavoval v mene rodičov ich syn C. X.. Zmluva im bola vysvetlená a vedeli, že podpisujú kúpnu zmluvu a nie zmluvu o pôžičke. Okresný súd taktiež neuveril tvrdeniam žalobcu, jeho manželky a syna ako svedkov, ktorí tvrdili, že nevedeli, akú zmluvu žalobca a jeho manželka podpísali a to s poukazom na ich výpovede v trestnom konaní, kde boli vypočutí iba 4 mesiace po podpise kúpnej zmluvy, pričom v týchto výpovediach potvrdili, že vedeli, že sa podpisovala kúpna zmluva. Rovnako sa stotožnil s argumentáciou žalovanej podľa ktorej je možné účinne sa dovolať neplatnosti zmluvy pre omyl za predpokladu, že ide o tzv. ospravedliteľný omyl. Mal za to, že v predmetnej veci prípadný omyl žalobcu a jeho manželky nie je ospravedliteľným omylom, keďže žalobca a jeho manželka už pri vynaložení minimálnej miery starostlivosti spočívajúcej v prečítaní si textu zmluvy mohli a mali zistiť, že prejav ich vôle smeruje k následku v podobe prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Rovnako zistil, že konanie o povolení vkladu vlastníckeho práva z predmetnej kúpnej zmluvy bolo prerušené. Ďalej skúmal dôvodnosť vznesenej námietky premlčania dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu, pričom mal za, že táto je dôvodná. Poukázal na to, že účinky dovolania sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu nastávajú až dňom prejavu vôle dovolania sa do dispozície všetkým dotknutým účastníkom právneho vzťahu. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by žalobca a jeho manželka sa voči spoločnosti ECO REAL SK s. r. o. ako účastníkovi kúpnej zmluvy dovolali relatívnej neplatnosti kúpnej zmluvy, pričom samotná žaloba takýmto úkonom z povahy veci nemôže byť, keďže spoločnosti ECO REAL SK s. r. o. doručená ani doručovaná nebola. K tvrdeniam žalobcu, že kúpna zmluva sa prieči dobrým mravom žalobca nepredložil žiadne argumenty. Okresný súd posúdil kúpnu zmluvu a túto vyhodnotil ako perfektný právny úkon. V závere sa zaoberal dobromyseľnosťou žalovanej, pričom vychádzal zo záveru nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16. 03. 2016.

6. Prvoinštančný súd nevykonal navrhované dôkazy výsluchom svedkom a žalovanej a to z dôvodu hospodárnosti konania, pričom žalobca na výsluchu žalovanej netrval. Výsluch svedkov nepovažoval za účelné, nakoľko títo boli vypočutí v trestnom konaní. Svedkyňa U. E. ako konateľka spoločnosti ECO

REAL SK s. r. o. ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania ani nebola prítomná pri podpisovaní kúpnej zmluvy a ani nejednala so žalobcom a jeho manželkou.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP a tieto priznal žalovanej, nakoľko bola v celom rozsahu v konaní úspešná. Taktiež priznal aj svedkovi C.ovi X.ovi (synovi žalobcu) nárok na svedočné, ktoré si uplatnil, pričom na náhradu svedočného zaviazal žalobcu ako neúspešnú stranu sporu.

8. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e), f) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu a žalobe vyhovel v celom rozsahu, prípadne rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Nestotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie o vierohodnosti výpovedí z trestného konania a tento považoval za nesprávny. Namietal nevykonanie navrhnutých dôkazov. Bol toho názoru, že okresný súd nesprávne právne posúdil vznesenú námietku premlčania relatívnej neplatnosti právneho úkonu. Opätovne poukázal na absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy podľa § 39 OZ, ktorá sa prieči dobrým mravom. Uviedol, že žalobca spolu s manželkou nechceli predať nehnuteľnosť, ale len vyriešiť svoje finančné ťažkosti.

9. Žalovaná vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhla rozsudok okresného v súlade s ustanovením § 387 ods. 1 CSP potvrdiť ako vecne správny a zároveň žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania. Nesúhlasila s odvolacími dôvodmi žalobcu, ku ktorým sa jednotlivo vyjadrila. V závere vyjadrenia poukázala na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

10. Žalobca v odvolacej replike sa okrem iného vyjadril aj k námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie. V tomto smere poukázal na ustanovenie § 380 CSP. Keďže súd prvej inštancie nezamietol žalobu z týchto dôvodov, pričom odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, čím sa obmedzuje preskúmvacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na rozsah a dôvody vymedzené v odvolaní a nie na ďalšie dôvody, ktoré uvádza žalovaná vo svojom vyjadrení.

11. Žalovaná sa už k vyjadreniu žalobcu v rámci odvolacej dupliky už nevyjadrila.

12. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v medziach daných § 379 CSP, § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Po predložení veci súdom prvej inštancie odvolaciemu súdu za účelom rozhodnutia o odvolaní žalobcu proti rozsudku okresného súdu, odvolací súd pred rozhodnutím o odvolaní postupom podľa § 382 CSP vyzval strany sporu na vyjadrenie sa k možnému použitiu ustanovení § 75 ods. 1, § 78 CSP a § 143 a § 145 OZ.

15. K uvedenej výzve sa vyjadril len žalobca, ktorý vo svojom podaní zo dňa 24. 08. 2021 poukázal na ustanovenie § 380 CSP. Bol toho názoru, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, čím je obmedzená jeho právomoc preskúmať rozhodnutie nad rozsah a dôvody vymedzené v jeho odvolaní. Z tohto dôvodu nesúhlasil s aplikáciou týchto ustanovení, nakoľko by mu bola odňatá možnosť namietat' a rozporovať iné právne posúdenie veci ako bolo použité okresným súdom.

16. Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka.

17. Podľa § 145 ods. 2 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

18. Podľa § 75 ods. 1 CSP, na strane žalobcu alebo žalovaného môže vystupovať viac subjektov.

19. Podľa § 78 ods. 1 CSP, nútené spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu.

20. Podľa § 78 ods. 2 CSP, súd žalobu zamietne, ak nie je splnená podmienka účasti všetkých subjektov podľa odseku 1.

21. V prejednávanej veci sa žalobca domáhal určenia, že spoločne so svojou manželkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. Predmetom odvolacieho konania vzhľadom na rozsah podaného odvolania žalobcom bolo preskúmanie vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorým bola jeho žaloba vo veci samej zamietnutá (I. výrok), ale aj správnosť závislých výrokov o trovách konania (II. a III. výrok)

22. Úvodom odvolací súd poukazuje na to, že skúmanie vecnej legitímácie, a to či už aktívnej, alebo pasívnej je neoddeliteľnou súčasťou každého súdneho konania. Súd je povinný vecnú legitímáciu skúmať vždy aj bez návrhu a rovnako aj v prípade, že ju žiadna zo strán konania nenamietala. Odvolací súd podotýka, že žalovaná v odvolacom konaní vzniesla nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Aj z tohto dôvodu preto odvolací súd vyzval strany sporu postupom podľa § 382 CSP na vyjadrenie sa k novej aplikácii ustanovení § 75, § 78 CSP v spojení s § 143 a § 145 ods. 2 OZ. Nakoľko skúmanie vecnej legitímácie je procesnou podmienkou konania, neobstojí nesúhlas žalobcu s použitím vyššie citovaných ustanovení z dôvodu, že odvolací súd je viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania.

23. Odvolací súd v tomto smere dáva do pozornosti, že konajúci súd zodpovedá za materiálnu vykonateľnosť rozsudku. V súdenom prípade sa okresný súd nezaoberal primárne touto otázkou a neskúmal vecnú legitímáciu strán sporu.

24. Žalobca sa podanou žalobou domáhal určenie určenia, že spolu so svojou manželkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi predmetných nehnuteľností. Z dokazovania vykonaného okresným súdom, konkrétne z predloženej kúpnej zmluvy zo dňa 17. 07. 2014 vyplýva, že nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom tejto kúpnej zmluvy, mal žalobca spolu so svojou manželkou v bezpodielovom spoluvlastníctve s veľkosťou podielu 1/1 z celku a s veľkosťou podielu na spoločných častiach a zariadeniach 64/2992 - ín. Následne boli tieto nehnuteľnosti niekoľkokrát predmetom prevodu vlastníckeho práva na základe samostatných právnych úkonov, pričom v súčasnosti je na LV č. XXXX katastrálne územie Z., zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľnosti žalovaná. Ako bolo vyššie uvedené žalobca sa určovací žalobou podľa § 137 písm. c) domáhal určenia, že spolu s manželkou sú bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti. V takomto prípade, žaloba smeruje voči subjektu, ktorý je v príslušnej evidencii katastra nehnuteľností zapísaný ako vlastní nehnuteľnosti namiesto žalobcu a jeho manželky. Z tohto dôvodu žalobca správne v žalobe označil najprv pôvodného žalovaného, ktorý bol v čase podania žaloby pasívne vecne legitimovaný v spore a následne z dôvodu prevodu vlastníckeho práva na súčasnú žalovanú došlo z jeho strany k podaniu návrhu na zmenu strany sporu na strane žalovaného, keďže výlučnou vlastníčkou predmetných nehnuteľností sa následne stala žalovaná, ktorá je v predmetnom konaní pasívne vecne legitimovaná. Na druhej strane je zrejmé, že žalobca pred uzavretím kúpnej zmluvy bol spoločne so svojou manželkou bezpodielovými spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, pričom v konaní vo veci samej sa výlučne žalobca ako strana sporu domáha určenia, že predmetné nehnuteľnosti sú v bezpodielovom spoluvlastníctve jeho a jeho manželky. Je zrejmé, že predmetné nehnuteľnosti nadobudol žalobca spoločne so svojou manželkou v súlade s § 143 OZ do bezpodielového spoluvlastníctva, a teda ak sa jedná o spoločnú vec tak z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne. Z tohto dôvodu, ak sa žalobca domáhal určenia, že nehnuteľnosti patria do bezpodielového spoluvlastníctva žalobcu a jeho manželky, tak na strane žalobcov je dané procesné spoločenstvo.

25. Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade ide na strane žalobcu o nútené procesné spoločenstvo. O nútené procesné spoločenstvo ide vtedy, keď hmotnoprávna vecná legitímácia svedčí v spore viacerým subjektom, a teda z hľadiska hmotného práva je potrebné a nevyhnuté, aby žalobu uplatnilo viacero subjektov spoločne, alebo ak je pre úspech v spore nevyhnuté žalovať viacero subjektov. V zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 78 CSP nútené spoločenstvo je procesné

spoločenstvo, v ktorom osobitný predpis vyžaduje pre úspech v spore účasť všetkých subjektov právneho vzťahu inak súd žalobu zamietne, ak nie
26. je splnená podmienka účasti všetkých týchto subjektov.

27. Porovnaním okruhu subjektov vystupujúcich na strane žalobcu s ohľadom na žalobný petit a uplatňované právo na určenie nehnuteľnosti do bezpodielového spoluvlastníctva, odvolací súd zistil nedostatok v okruhu strán sporu na strane žalobcu, čo v danom prípade s poukazom na ust. § 78 CSP vyhodnotil ako nedostatok vecnej aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Počas celého konania bol na strane žalobcu, ktorý sa domáhal určenia vlastníctva do bezpodielového spoluvlastníctva len jeden z manželov, pričom v prípade takto uplatňovaného nároku mali byť žalobcami obidvaja manželia, ktorí sa domáhajú určenia práva, že nehnuteľnosti patria do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Nedostatok legitímácie vedie vždy k zamietnutiu žaloby meritórnym rozhodnutím (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 53/2001, resp. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 99/2012, 2Cdo 283/2013, 3Cdo 201/2007).

28. Odvolací súd uvádza, že nesprávne určený okruh strán sporu v sporovom konaní nemôže súd odstrániť z úradnej povinnosti a nie je oprávnený o takto zistenom nedostatku (o otázke hmotného práva) žalobcu poučiť v zmysle ustanovenia § 160 CSP, pretože by presahovala rámec poučovacej povinnosti. Odvolací súd v tomto smere konštatuje, že žalobca bol počas celého konania zastúpený advokátom, ktorý mu mal poskytovať odbornú právnu pomoc, pričom v prípade zastúpenia strany sporu advokátom, nemá súd voči takto zastúpenej strane sporu ani procesnú poučovaciu povinnosť.

29. S ohľadom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žaloby je v konečnom dôsledku vecne správne, avšak primárnym dôvodom zamietnutia žaloby je nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Z tohto dôvodu odvolací súd neskúmal ďalej dôvodnosť žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov.

30. Predmetom odvolacieho preskúmania boli aj závislé výroky o trovách konania. S ohľadom na rovnaký záver odvolacieho súdu, spočívajúci v zamietnutí žaloby, bol správny aj výrok súdu prvej inštancie, ktorý sa pri rozhodovaní o trovách konania riadil zásadou úspechu podľa § 255 CSP. Keďže v konaní vo veci samej bola v plnom rozsahu úspešná žalovaná, tak okresný súd právne rozhodol, ak jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II. výrok). Nakoľko žalobca nebol v spore úspešný okresný súd ho správne zaviazal aj na povinnosť nahradiť svedkom uplatnené svedočné v rozsahu 100% (III. výrok).

31. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná; v dôsledku jej úspechu jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP voči žalobcovi v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia (§262 ods. 2 CSP).

32. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).